

การตกเลือดหลังคลอดระยะแรก เป็นภาวะฉุกเฉินทางสูติกรรมที่เกิดขึ้นได้บ่อย และเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญของมารดาหลังคลอด การป้องกันการตกเลือดหลังคลอดระยะแรก สามารถลดการสูญเสียเลือดและการตายของมารดาได้ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ชนิดศึกษาไปข้างหน้าแบบไม่ควบคุมก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการตกเลือดหลังคลอด ระยะแรก โรงพยาบาลเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2553 และ เดือนเมษายน - พฤษภาคม 2553 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้คลอดอายุครรภ์ครบกำหนดที่รับ บริการคลอดทางช่องคลอดและได้รับการดูแลตามปกติ จำนวน 82 คน และกลุ่มผู้คลอดอายุครรภ์ ครบกำหนดที่รับบริการคลอดทางช่องคลอดและได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 89 คน ดำเนินการศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้และการประเมินผล ของสมาคมพยาบาลอนามัย (RNAO, 2002) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แนวปฏิบัติทาง คลินิกสำหรับการป้องกันการตกเลือดหลังคลอดระยะแรกของมารดา ในโรงพยาบาลจอมทอง ที่พัฒนาโดยชญาณิสวรรค์ กุณา (2552) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมผลลัพธ์ คือ แบบบันทึกการ ตกเลือดหลังคลอดระยะแรก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบฟิชเชอร์

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้คลอดที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการ ป้องกันการตกเลือดหลังคลอดระยะแรก มีสัดส่วนการตกเลือดหลังคลอดระยะแรกและสัดส่วนการ เกิดภาวะซีดหลังคลอด น้อยกว่ากลุ่มผู้คลอดที่ได้รับการดูแลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สำหรับสัดส่วนการได้รับเลือดทดแทนจากการตกเลือดหลังคลอดระยะแรก ระหว่างกลุ่ม ผู้คลอดที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกและกลุ่มผู้คลอดที่ได้รับการดูแลตามปกติไม่ แตกต่างกัน

ผลการศึกษาครั้งนี้ยืนยันได้ว่าการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการ ตกเลือดหลังคลอดระยะแรก สามารถเพิ่มผลลัพธ์ที่มีคุณภาพได้

Early postpartum hemorrhage is an obstetric emergency which is occurring more frequently and a cause of maternal death. Prevention of early postpartum hemorrhage can reduce maternal blood loss and death. This comparative, prospective, uncontrolled before and after intervention design was conducted to determine the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for prevention of early postpartum hemorrhage at Chiang Saen hospital, Chiang Rai province from February to March 2010 and from April to May 2010. The study samples consisted of 82 parturients who received usual nursing care and 89 parturients who received care using the CPGs. A guide to the implementation and evaluation of the CPGs of Registered Nurse Association of Ontario (RNAO, 2002) was applied as a framework for this study. The instrument was the CPGs for prevention of early postpartum hemorrhage among mothers in Chomthong hospital, developed by Chayanit Kuna, 2009. Data collection tool was the postpartum hemorrhage recording form. Data were analyzed by using descriptive statistics and the Fisher's exact probability test.

The results of this study revealed that the parturients in CPGs implementing group had significantly lower proportions of early postpartum hemorrhage and postpartum anemia than the parturients who received usual nursing care group ($p < .05$). For proportion of blood transfusion in early postpartum hemorrhage, there was no difference between the parturients in CPGs implementing group and the parturients who received usual nursing care group.

The results confirm that implementation of CPGs for prevention of early postpartum hemorrhage can lead to improved quality outcome.